HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מכלל דבעלמא [נתינה נע"כ] לאו נתינה היא. וגבי גט לימקורמ הוא לא תקנו הכא: שנא בפניו. כי הכא שמינו בלישכה: מאי לימקורמ ליה תקנו. רלה שהיה נוטען והתקין בפעל כרחו ושנא בפניו תהא נתינה ואי הוה נמי קלי קמן ואמר לא מקבילנא הוה לימקורמ להגן נמי לתקוני דמיהו נתינה שנא שמ הוא שנא הוא וגבי גט לימקורמ הוא לא קיימא תקנתא דהגן: ערב. בשלהי גט פשוטה[ד]: לימא מהרונהו. [ה]תחל דיני ממונות (סנהדרין דף ג.) דאפליגי בשמרו לו כל רשיות שיש לך להניח הבא עד שלשים [ו] ואמרו לו הבא עד לאחר שלשים ואמר אין לי לשיח בקמייתא שלכתא כוותיה ובבתרייתא ליח שלכתא כוותיה: והכייר שני. לא יהיב לה ולא מידי ואמאי אמר ונתן בידה[ז]: מאי שנא רישא כו'. קא סלקא דעתיה על מנת לאו מעכשיו הוא כרבנן דאפליגי עליה דרבי[ח] והוי כמו לכשתחזירי לי הנייר ליהוי גט ול"ק לאמאי מגורשת הא בשעת גירושין לאו מידי נקיטא: היכא דניחיה. לאתלויי: לא לפליה. ר"מ במסכת קידושין (דף סא.) כל תנאי שלאו כתנאי בני גד ובני לאובן וכו' לניחא לה לא תחזירי לי יהא גט הלכך בטל תנאיה: הא לפליה לא הוי גיטא. ר"מ מכשיל בגמרין לכופלו: מתנאי בני גד. שהיה כפול אם יעברו ואם לא יעברו (במדבר לב) וכיון דמיניה גמרי' בעינן כי האם תנאי שתלוי בו המעשה הוכר קודם למעשה אם יעברו זה התנאי ותתם להם זה המעשה ה"ג בעינן לניחא לה תחזירי יהא גט: לאפוקי הכא. למאי הא זה גיטך בריאה והדר ע"מ שתחזירי: מאום דהוי ליה כו'. וכיון לר"מ וכיון לרבנן הלא אפלוג הלא בכפילה כדמפרש טעמא האם (ו) הולרך הדבר לאומרו שתלוי הן יש בשמע שאף בהלך בגען לא יגלו: נדבר אחד. לעבור הילדן: ומעשה נדבר אחר. גלתה עבר הילדן מזלרה:

נדבר תנאי בדבר אחד ומעשה בדבר אחר: אף כל לאפוקי דהגאי

מכלל דבעלמא נתינה בעל כרחה לא הויא נתינה מתקיף לה רב פפא ואיתימא רב שימי בר אשי ודלמא כי אצטריך ליה לתקוני שלא בפניו אבל בפניו בין מדעתו בין בעל כרחו הויא נתינה ואיכא דאמרי אמר רבא מתקנתו של הלל ה"ז גיטך על מנת שתתני לי מאתים זוז ונתנה לו בין מדעתו ובין בעל כרחו הויא נתינה וכי איצטריך ליה להלל לתקוני שלא בפניו אבל בפניו בין מדעתו בין בעל כרחו הויא נתינה מתקיף לה רב פפא ואיתימא רב שימי בר אשי ודלמא אפילו בפניו נמי מדעתו אין על כרחו לא והלל מאי דאיצטריך ליה תקין [ט] אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן כל מקום ששנה רשב"ג במשנתינו הלכה כמותו חוץ מערב וצידן וראיה אחרונה [י] ת"ר הרי זה גיטיך והנייר שלי אינה מגורשת על מנת שתחזירי לי את הנייר מגורשת מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא אמר רב חסדא הא מני רשב"ג היא דאמר תתן לו את דמיה ה"נ אפשר דמפייסה ליה בדמי מתקיף לה אביי אימור דאמר רשב"ג היכא דליתיה בעיניה היכא דאיתיה בעיניה מי אמר אלא אמר אבי' הא מני [יא] ר"מ היא דאמר [יב] בעינן תנאי כפול והכא הא לא כפליה לתנאיה מתקיף לה רבא טעמא דלא כפליה לתנאיה הא כפליה לתנאיה לא הוי גיטא מכדי כל תנאי מהיכא גמרינן להו מתנאי בני גד ובני ראובן מה התם תנאי קודם למעשה [יג] אף כל תנאי קודם למעשה לאפוקי הכא דמעשה קודם לתנאי אלא אמר רבא משום דמעשה קודם לתנאי מתקיף לה רב אדא בר אהבה טעמא דמעשה קודם לתנאי הא תנאי קודם למעשה לא הוי גיטא מכדי כל תנאי מהיכא גמרינן להו מתנאי בני גד ובני ראובן מה התם

מכלל דבעלמא נתינה בעל כרחה לא הויא נתינה. ומ"ת להתם שנא בפניו. כי הכא שמינו בלישכה: מאי לימקורמ ליה תקנו. רלה שהיה נוטען והתקין בפעל כרחו ושנא בפניו תהא נתינה ואי הוה נמי קלי קמן ואמר לא מקבילנא הוה לימקורמ להגן נמי לתקוני דמיהו נתינה שנא שמ הוא שנא הוא וגבי גט לימקורמ הוא לא קיימא תקנתא דהגן: ערב. בשלהי גט פשוטה[ד]: לימא מהרונהו. [ה]תחל דיני ממונות (סנהדרין דף ג.) דאפליגי בשמרו לו כל רשיות שיש לך להניח הבא עד שלשים [ו] ואמרו לו הבא עד לאחר שלשים ואמר אין לי לשיח בקמייתא שלכתא כוותיה ובבתרייתא ליח שלכתא כוותיה: והכייר שני. לא יהיב לה ולא מידי ואמאי אמר ונתן בידה[ז]: מאי שנא רישא כו'. קא סלקא דעתיה על מנת לאו מעכשיו הוא כרבנן דאפליגי עליה דרבי[ח] והוי כמו לכשתחזירי לי הנייר ליהוי גט ול"ק לאמאי מגורשת הא בשעת גירושין לאו מידי נקיטא: היכא דניחיה. לאתלויי: לא לפליה. ר"מ במסכת קידושין (דף סא.) כל תנאי שלאו כתנאי בני גד ובני לאובן וכו' לניחא לה לא תחזירי לי יהא גט הלכך בטל תנאיה: הא לפליה לא הוי גיטא. ר"מ מכשיל בגמרין לכופלו: מתנאי בני גד. שהיה כפול אם יעברו ואם לא יעברו (במדבר לב) וכיון דמיניה גמרי' בעינן כי האם תנאי שתלוי בו המעשה הוכר קודם למעשה אם יעברו זה התנאי ותתם להם זה המעשה ה"ג בעינן לניחא לה תחזירי יהא גט: לאפוקי הכא. למאי הא זה גיטך בריאה והדר ע"מ שתחזירי: מאום דהוי ליה כו'. וכיון לר"מ וכיון לרבנן הלא אפלוג הלא בכפילה כדמפרש טעמא האם (ו) הולרך הדבר לאומרו שתלוי הן יש בשמע שאף בהלך בגען לא יגלו: נדבר אחד. לעבור הילדן: ומעשה נדבר אחר. גלתה עבר הילדן מזלרה:

נדבר תנאי בדבר אחד ומעשה בדבר אחר: אף כל לאפוקי דהגאי

ממם כי האי גוונא ואם בתחומי תלכו ואם תלכו ואמעשה נמי רוב מלות ע"י שליח ונראה להלכה כר"מ דבעי' תנאי כפול כו' דשמואל ורבא בשמוך סברי כוותיה וכל הני דמתניתין מיירי בתנאי כפול אע"ג דלא פירש דה"ק מוקי לה לקמן (עז.) בריייתא דבכפליה לתנאיה אע"פ שלא פירש ובכל ע"מ שבא"ס כגון (קוהה מפ:) ע"מ שתחזירהו לי לתתרוג וכיוצא בו בעי כפילות ובכל מקום בעינן תנאי כפול אלא דוקא בשתוי יין ופרועי ראש דהוי ליסורי נפ' שבועת העדות (שבועות דף ו:) והא דבעינן כפילות בסוטה משום דהוי ליסורא לחית ביה ממונא לחיכא אחר וכשות (יב) ועונה וכתובה והא לחמרינן בירושלמי בפרק החומר (קדושין פ"ג ה"ג) ג"ר יוסי ג"ר נון בכל אחר אית ליה לר"מ מכלל לאו אתה שומע הן והכא ליח ליה ונראה להרב ר' אלחנן דגרסינן בכל אחר ליה לר"מ וכו' והכא אית ליה ומשני ר' חנינא חומר הוא בערוה כלומר אע"ג אלא כפל תנאו ומן הדין התנאי בטל ומעשה קיים ומשום חומר אין הגט גט ולא הקידושין קידושין אשם קבלה קידושין מאחר לריכה גט מגיסיה ובהכי מיירי התם לעיל הקשה הרב ר' אלחנן כיון דבעינן תנאי כפול במיזמו נמי (ג"מ דף סו.) גבי מי קיימת לידך אלא דקאמר פטומי מילי בעלמא הוא משמע שאם התנה הוא כמו שהיה אומרה היה מועיל ואמאי הא לא כפליה לתנאיה ואומר רבינו יצחק הא לנקט פטומי מילי [ה] משום דלא מהני אפי' לרבנן דר"מ וג' עמיינים יש דים מקומות דבעינן תנאי גמור ולר"מ תנאי כפול ויש מקומות דלא בעינן אלא גלוי דעת ויש מקומות דאפי' גלוי דעת לא בעינן ובפ' האיש מקדש (קדושין דף מט: ד"ה דגמיס) מפורש: אלא אמר רבא משום דמעשה קודם לתנאי. לאו משום דלית ליה לרבנן כל האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי להא דכי הילכתא בדפרישית לעיל (עב. ד"ה רב הונא) ועוד דבהדיא קאמר רבא [יג] בהילך אתרוג זה על מנת שתחזירהו לי אחזירו יצא ואם לאו אמאי כאומר מעכשיו דמי היכי יצא והא לא חלה אתנה אלא אי אינו בידו ואין נראה לומר דהאם מיירי בשאומר מעכשיו היה לו לפרש אלא אפילו בדבר שבין ע"ג דלא פירש נמי כפילות היינו משום דלא מפרש ליה במשנתינו אבל אי מיירי בשאומר מעכשיו היה לו לפרש אלא אפילו הכי אסיפא דקתני אפילו זו אפילו כרבנן ורבי יוסי (יד) אבל לרבי אחיא אפיר דקתני רב אבל אי מיירי בשאומר מעכשיו דמי היכי יצא והא לא חלה אתנה אלא אי אינו בידו ואין נראה לומר דהאם מיירי בשאומר מעכשיו דמי להא דאמרי' בעל מנת לאו כאומר מעכשיו ד